

3. SAMOBORSKO
ZBORSKO
PROTULETJE 2015.

18. travnja 2015. godine, Samobor

Izbor tekstova za Natječaj za nove skladbe

I.

Stjepan Hrčić
MOJE POPEVKE

Tičice male su moje popevke
Kaj sikud se jasno glasiju,
Rodnom po dolu i bregu se našem,
Na žarkom suncu šariju.

V jutro se rano pri rosi i suncu
Vu tihom akordu budiju,
Lahke kak lahor s popevkami tičić
Med sunčene zrake zletiju.

Kad ih pak duša ze sebum povleče
Nebeske da slast dišiju,
Prhneju zrakom kak najlpše tice
I krila si laka širiju.

Tuga kad teška im krila dotekne,
I suzice tužne kad liju,
Zdigneju k nebu se i Bogu se tuže:
Za pravdom i srečom kričiju.

Tičice male su moje popevke,
Po svetu kaj lahko letiju,
Umorne kad su od dalkog puta -
Pri dragoj mi slatko zaspiju...

II.

Stjepan Hrčić
MOJOJ DRAGI

Rožice lepa, pupek baš pravi,
Bila si kad sam te pobral pri mami.
I živeli tiho smo daleko od sveta:
Najljepše bilo je kad smo bili - sami.

Dušica tvoja, angel moj dragi.
Nebesku popevku širi sad slatku.
Na krilima lahkim mi plavamo skupa
Vu plavu visinu, dalku i glatku...

Cvetek prelepi, naj kinči ti vsigdar,
Zlatne tve lasi na dragoj mi glavi,
Duhom te svojom naj zmirom opaja
Fijolica mala, cvetek taj plavi.

III.
Josip Prudeus
ISTO NIKAD VIŠE ISTO

Može li se ponoviti isto?
Nekom, drugom, isti ponuditi san;
Istom bojom glasa, istim žarom duše?
Može li se isti ponoviti dan?

Nikad isto nije, bivše, isto!
Čisto isto nikad ne može ni bit.
Niti iste niti, u novome tkanju -
Slične, jako slične, ali druga nit.

Mora proći vrijeme, zaboravit mnogo:
Navike, oblike, prilike, čak sve.
Pa ako se ikad i ponovi nešto - može
biti nalik, ali, isto ne!

IV.
Lidija Mezdić
LUBIČICA

Gda nam dojde protuletje
Sunce zemlu treb zbuditi,
Dok su trte još pospane
V trsje treba hitro iti.

Ispred kleti kad si dojdem
Tam me čeka neba pramen,
Z listja luče plavi cvetek
Sam Bog ga je del na kamen.

Ljubičica me pozdravla
Plavom duhom dušu greje,
Kak ti kraluš pokraj kleti
Lubičica mi se smeje.

V letu teško v trsju delam,
Jedva z nogum na breg gazim.
Idem k kleti, hlada iščem,
Opet plavi cvetek spazim.

Z lubičicom ja nazdravljam,
Duša išče hlad vu vinu:
Bog poživi klet, gorice,
Vredne ruke, domovinu.

V.**Nenad Engel****ŠALJEM TI VJETROVE**

Šaljem ti vjetrove da te zagrlje
Kao da te moja ruka miluje.
Šaljem ti ljetnu kišu da te umije,
Jer tvoje lice to zaslužuje.

Šaljem ti valove da te poljube,
A oni ti i ljubav moju donose.

VI.**Marija Majstorović****JORGOVANI**

Jorgovani bijeli
Jorgovani plavi
Pod krošnjama latice
Mirišu u travi.

Jorgovani plavi
Jorgovani bijeli
Uz mirisne latice
Duša leći želi.

Opojni se miris
Cijelim vrtom širi
Okolo cvijeta jorgovana
Igraju leptiri.

Zuji bumbar, zuji pčela
I slavuj se čuje
Sunce ljubi jorgovane
Mene uspavljuje.

Ležati ću ja pod krošnjom
Slušat ptica poj
Gledat nježan ples leptira
Pratit pčela roj.
Ležati ću ispod krošnje
Ležat cijeli dan
Nek me miris jorgovana
Uljulja u san.

I u snu ću opijena
Sanjat jorgovan
Plavo - bijela čarolija
Obojit će dan.

VII.
Ljubica Braja
PESMA DUŠE

Pesme pišem
Stihe slažem
V lepši život
Pot vam kažem.
Ze stih
Cajti su lepi
Stih dušu krepí.
Zate srcem
Pesmu piši
Vuz pesmu
Srečne diši.

VIII.
Marija Majstorović
SAMOBORU

U Zagrebu gradu
Ja ugledah svijet:
Na pločniku sivom
Niknu malen cvijet.

Pjesma s Esplanade:
Uspavanka rana,
Zvukovi s perona:
Budilica dana.

Zagrebačku goru
Gledah sa balkona
Dok sa katedrale
Odzvanjahu zvona.

Zbogom, rodni grade
Ružo sva u zlatu,
Dobro jutro, Samobore
Pupoljče u cvatu!

Sad mi ispod prozora
Potok Gradna teče,
Na Tepecu gradina
Blista svako veče.
Što mi nekoć Tuškanac
Biser ljetnog hlada,
To mi danas Vugrinščak
Podno starog grada.

Samobore, srčeko!
Sva blaga u tebi,
Ni za rodni Zagreb grad
Mijenjala te ne bi.

IX.
Nada Bošković
SAMO JEDNOM U ŽIVOTU

Samo jednom u životu
Svakom se nebo zanjše,
Samo jednom u životu
i nikada, nikada više.

Taj osjećaj netko pamti,
a netko ga zaboravit želi,
što u život unese mu boli
jer nekog jako zavoli.

Osjećaj ljubavi često,
Često je negdje upisan,
Na papiru nekad izblijedi,
Ali iz srca nikad izbrisan.

Tu ostaje zauvijek upisana
Riječ, ljubav i voljeno ime,
A na odlasku s ovoga svijeta
Otići ćemo zajedno s njime.

X.
Viktorija Schröder
FIJOLICA

Spod zelenog listja
V rano protuletje,
Slatko spi fijolica,
To dišeće cvetje.

V poniznosti svojoj
Lepu glavicu je prignula,
K črnoj zemli
Čist se nagnula.

Fijolica, ponizna, dišeća,
Na prvu ljubav me podseća.
Teg dišećeg cvjetja, dobila sam pušlec,
A od svoga dragog prvi kušlec.

XI.**Zoran Perović
KAD PJEVAM**

Kad pjevam ja ne patim -
Pjesma je odraz prošlih dana:
Pod perom vrišti, kad ga se latim,
Minula bol neisplakana.

Ja pišem lako i u miru
(ni sam ne mogu to da shvatim)
Kao da perom po papiru
Ostavljen trag nevidljiv pratim.

Kad pjevam ja ne patim
I pišem sasvim, sasvim lako:
Tek srcem u dušu svratim
I stih već navre polako.

Pjesmom izgubljen osmjeh vratim,
Kao da nikad nisam plak'o...

XII.**Ivan Dujmović
AKO...**

Ako ti darujem cvijet,
Ne reci hvala.
Taj cvijet je ubran u zoru
Novoga dana.

Ako se budiš u zoru,
U osvit dana,
Nisi sama.

Ako te uspava večer,
Večer proljetnog dana,
Daruj na zalazu suncu
Dio svoga sna.

Ako...
Ako si sama...
Ako bdiš u sumrak...
Doći ću.
Darovat ću ti dio moga sna.

XIII.
Vera Sokolić-Kaštaldo
SAMOBORSKE MAGNOLIJE

Prosule se
Magnolije u
Cvatu.
Nad gradom
Plove
Zvona sa zvonika.
Neka nas pjesma
Zove
U toplom jutru
Aprila.
Daleko za
Rijekom
Prolomilo se
Sunce u krošnjama
Bora.
A magnolije u
Cvatu
Smiju se
Proljetnom danu
U srcu
Samobora!

XIV.
Viktorija Schröder
VOLJELA BIH

Voljela bih noćas
Zvijezdom postati
Tugu odbaciti
Za neko sutra.

Voljela bih noćas
Zaboraviti vrijeme
Pokloniti svakom djelić
Svoje zvijezde -

Voljela bih noćas
Mjesečev rub dohvatiti
I mliječnom stazom
Prošetati...

Voljela bih zagrliti sreću
Dohvatiti zvijezdu ponajveću
Dostići pticu u letu
Bila bih najsretnija na svijetu.

XV.
Zlata Bujan-Kovačević
SVIBANJSKO BDIJENJE

Plešu sjene iza stabla,
Još je topal tatski trag,
Laju psi na zadnju četvrt,
Na mjesečev sjajni trak.

Drugi pijetli kukuriču,
Do zore još treba sat,
Skoro će se svome Tvorcu
Ptičje laude orit stat.

Tebe Boga i ja hvalim,
Tvoju blagost, Tvoju moć
Da iscijeliš bolnu dušu,
Da osvjetliš svaku noć.

XVI.
Ljubica Braja
SNOVI

Siromah
Bogatstvo sanja
U snu se svemu divi
Sretan
U carstvu
Snova živi.
U snu
Bog će sve mu dati
A na javi
Mnogo pati.

Bogat sanja
Blago svoje.
U snu strah ga prati.
Danju nad
Bogatstvom bdije,
Makar bogat,
U snu
Sretan nije.

XVII.
Ranka Novosel
PROTULETNI SONET

Betežnom čoveku protuletje
Kak vračtvo hasni:
Šafrani, glavobolke, milo cvetje,
Tičji žvrljuši glasni.

Mlad veter zadiši zrak.
Na granam sedi. Pak dole skoči.
Čudaj put ni razaznat moći
Jel'to tiček il' protuletnjak?!

Oblok sam otprla.
Van nemrem iti.
Bi me zmantral protuletnjak.

I ak'sam vre stara
Rad bi se igrala.
Kam se se sakril nemirni bedak?!

XVIII.
Marijana Jaić
OTPRI OBLOČEK

Otpri obloček
Nek mesec gledi!
Nek nutri zajde
Taj stari bedaček.
Letima on nama
Kleticu ophaja,
Lampaše gasi
Čez okno luče
Kušlece broji.

Otpri obloček
Nemam kaj skriti!
Nek zna
Taj stari tat:
Kak negdar
Tak denes
Jednak si mi draga
I imam te rad!

XIX.**Lada Lokmer****TRAČAK NADE**

Ponekad – često,
U meni je tama:
Pustinja,
Crna jama.

Ponekad - rijetko,
Dižem svoj pogled u visinu
I tad' uspijem
Ne vidjeti tminu.

Ponekad baš ti
Usmjeriš moj pogled u visinu.
Tvoje ruke dižu moje lice
I brišu moje suze,
Želeći da gledam u svjetlost netremice.

I dobro je to - kad uspiješ!
Jer,
Ja tako učim otvoriti sebe:
Za svjetlost,
Za nadu,
Za njih
I za tebe...

XX.**Tamara Mužanić****GOSPODE, ČAS JE**

Gospode, čas je. Život bješe dug.
Spusti se sad na zemlju
I umjesto da sunce obasja tijelo moje
Ti ga uzmi...
Gospode, čas je. On će brzo proći.
Zato uzmi duh moj i tijelo
I sakrij ga duboko u noći.
Ako ga sad ne uzmeš
Nikada ga uzeti nećeš.
Ako ga ostaviš, ovdje da čeka,
Ostat će ovdje zauvijek
I čekat će, čekat će, čekat će...
Gospode, čas je.

XXI.
Vlasta Mažuranić
MIRIS JESENI

Miris jeseni
U slapu života
U duši blista
Iz čuda se stvara.
Miris jeseni
Moja tajna snaga
Opijum neki u ljepoti dana.

Nejasna želja
Dolazi k'o sjena
U pjesmi bolnu
Tiho se pretvara.
Mirisi jeseni
Uz dašak vedrine
Mojim mislima
Olakšanja čine.

I skrivenu nadu tražim,
Krikom pjesme se odazivam.
I zoru čekam...
Budna, bosa,
Raščupana.
Uz miris jeseni
Zorom novog dana.

XXII.
U obzir dolaze SVI LITURGIJSKI
TEKSTOVI kao i TEKSTOVI
PSALAMA.